

ВЪЗТЪНЪК

ИЗЯВКА ОТ 1960 ГОДИНА

СЕДМИЧНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕАБИЛНОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА XXVII, БРОЙ 38-40

СОФИЯ, 16 СЕПТЕМВРИ – 6 ОКТОМВРИ 1996 г.

ЦЕНА 10,00 лв.

ОБИЧАЙТЕ ВРАГОВЕТЕ СИ

"Но, вие обичайте враговете си и правете добро, и назем давате, без да очаквате нещо" (Лука 6:35).

До идването на Христа Спасителя, ръководното начало в живота било "хоро за оня и зло за зъб". Хората не знаели да прощават подобните си, нито да обичат враговете си. За най-малката обida се отпращило о много толо отъщение. До известна степен взаимна обич и услуга могло да има между близки и сродници. Но чуденците и нещастите били лишени от таква. Липсата на любов и прощаване правело хората еготисти, груби, а животът им – мрачен и тъжен. За мирно съществуване и благоденствие нямало условия. А човекът дълга винаги е жадувал за това. И ето защо Христос, Син Божий, идва да посочи новите божествени начала, от които хората, като се ръководят, да постигнат таква мирен и радостен живот. Нека си ги припомним за поука и издигване.

– Рече Господ, както искате да правят вам човеците, тъй и вие правите тях. И ако обичате (само) ония, които вас обичат, каква ви благодарност? Защото и прешците обичат ония, които тях обичат.

И ако правите добро на ония, които вам правят добро, каква вам благодарност? Защото и грешниците правят така. И ако давате заем на ония, от които се надеждат да получат назад, каква вам благодарност? Защото и грешниците дават назад на грешника, за да получат същото.

"Но, вие обичайте враговете си, и правете добро, и назем давате, без да очаквате нещо, и ще ви бъде награда голяма, и ще бъдете синове на Всевишния; защото Той е ваш милосърден Отец, който е в неба." (Матей 5:43-48)
И тъй, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден" (Лука 6:31-36).

В Тия евангелски думи са подчертани новите начала, проповядвани от Христа Спасителя, начелата на осъщожаваната и всемилосърдната християнска любов. В този свят само тази любов е мощна да внесе в живота мир и радост. Хората с право искат не само да не им се пакостят, но и да им се прави добро. Но Христос им казва, че това зависи от самите тях. Те сава трябва да дават пример на другите как да сторят това. Те искат другите да не ги пакостят и да ги услужват. Прави по-напред ти Тия същото.

Ала пълно духовно благо християните не могат да намерят в това взаимно услужване. Да сторят добро на оногова, който ти е сторил вече такова добро, значи да си изпълниш дълга. Добре е да обичаш оногова, който те обича; безвредно е да дадеш заем на оногова, който ще ти стори същото. Но трябва да знаеш, че никаква особена заслуга от това нямаш. Същото нещра правят и всички еготисти и грешниците; те не е достатъчно да се придобие висше духовно благо; то не може да намали злото в живота. Затова Христос учи, че освен това трябва да се прибави нещо повече. А именно, да се изпълни законът на божествената любов.
– Но, вие обичайте враговете си, и правете добро, и назем давате, без да очаквате нещо. Сиреч: не дръжте вражда на двете, които ви мразят и пакостят; правете добро и давате помощ на бедните, сирачите и озлощестените, които няма с какво друго да ви се отплатят, освен с благодарност.

Средновековна любовта и опрощаването, милосърдното и добротворството са високите божествени начала, които могат да намалат злото в живота, защото те могат да угасят злобата и враждата между хората. Да обичаш и услужваш на врага си, който хвърля те е съкръб; да простиш и направши добро на близкия си, който те е оцетил; да помогнеш на озлощестените бедни и сирачи – ето това и поведи, който заслужава и благодарност, и награда. Това е християнски поведи. Ако прави хората синове на Всевишния. Защото по този начин те наистина ще почнат да стават милосърдни, както творецът небесен Отец е милосърден.

Всички ние често се оплакваме, че сме достигнали лоши времена и че преживяваме тежки нерадостни дни. При това за това са обвиняемите другите за това. Нека си припомним, че и ние не сме невинни в случая. Защото времетоа са такива, каквито са хората. Ако хората се ръководят а живот по закона на любовта, правдата и братското опрощаване, и времетоа ще са добри. Но ако времетоа са лоши и дните тежки, причиноа е това са самите хора, в това чисте и ние. И не в ли истине, че сега всички се мъчат да живеят по-далече от Божия закон, без вяра и морал, без правда и братолюбие? А пък агнестота, грубостта, които взаимно се обидват и си пакостят. Това става пред очите ни. Опит-

МЪЩИ СОФИЯ, ВЯРА, НАДЕЖДА И ЛЮБОВ

Кондак, гл. 1

Вяра, Надежда и Любов се явиша свети клонки на досточестната София. О благодатта направиха безумна ениската мълдрост и като пострадаха, явиша се победителки и възду увенчани с нетленни венци от всебещия Владика.

ваме ли се никак да отклоним себе си и ближните си от този християнски живот? Ако има такова желание да заживеем по учението на Христа Спасителя, непременно ще настат добри времена.

Ти не желаваш да ти правят зло, избягвай да правиш и ти зло на другите. Икоши добро живи и радостни дни, работи за това. Живей по Божия закон, вярвай се с любовта и милосърдността и се бори срещу зло, което тиети живота на твоите близки. Спротиви и обини твоите врагове, поразя ги със свята християнска любов. Прави добро и давай на ония, от които няма какво да получиш. Това учи Христос.

И при първия опит да заживеем според това евангелско учение, времетоа веднага ще се изменят. Дни на радост ще настат. Лоши хора ще има, ще има и врагове, но божествената любов, която ще изпълни сърцата ни, постепенно ще ги възвраща към вяра и добро. Важното е да има между нас истински християни, преизпълнени с духа на миролюбие и добротворство. Поучителен е разказът за двамата рибаджии:

– Старият рибаджия, П, два дни лови на открито море. Там нмкше в морето върши същото неговият заклет брат М. Смирчавца се. Старецът, претрлял люлката си с отпличен улов, припопваха се към брега. Инакши изляза страшна буря. Морето развълнувано, киннало, издига пенливи вълни като громадици бели планини, които с ужасен рев се разбиват о крабрейните скали. Настава пълен мор. Нищо не се вижда. Стрещ страшни рев на бесите вълни старецът зачува откъм морето то отчаян вай, ламочите, логихам! По ласа той узнава своя заклет брат, чето лодка е разбита и той се дави. Старецът християнин набързо изхвърля в морето всичкия си улов, самосто се втурва с люлката си в синерлите вълни, с опасност за живота си пристига и ополучава да спаси популацияния свой заклет брат.

Когато спасеният се съвзема и вижда кой го е спасил, помъжда се. И веднага той му предлага всичките си лари като награда за добрината му. Ала старецът отказва да ги приеме:

СЪВРЕМЕННАТА МАГИЯ – БУНТ СРЕЩУ БОГА

Какво е съпътнието на магията днес? Как се проявява тя в нашия общество, отдалечено от светата си Църква

НА СТР 3

„ГОСПОДИ, ИЗБАВИ НАС ОТ ТРУСА И ПОПОТА...“

За връзката между природните катаклизми и човеците грехове

НА СТР 4

ЦЪРКОВНИЯТ ОБРЕД

Неговото значение и място в Православната църква

НА СТР 5

ИЗЯСНЕНИЕ НА ТРУДНИТЕ МЕСТА ОТ СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

от блаж. Теодорит Кирски

НА СТР 6

– Иначе аз не можах да постыля – отговори той.

– Как тъй да не можеш? – замъжда се спасеният. – Нкой не те принождаваше да си малагаш живота да ми спомаш. Бурята е страшна, ноцта тъмна; при това аз съм бил винаги твой враг; кой ще те обини, че не си ми се претякъл на помощ? Значи можеше да постыпши иначе.

– Не, – отговори старецът, – иначе не можеш да постыля, защото аз съм християнин!

Врагът ти победен. Тронга дълбоко, той претрлял братски светл спасител и просиянен извикал: – Братко мой, ти спомни не само плото ми, а и душата ми! – И в този час злобният и покварен враг се взадори в истински добър християнин. Всеки може да си представи каква радост и щастие би било за нас, ако станем всички такива добри християни...

И тъй, от нас хората зависи времетоа да бъдат добри или лоши. Всеки път, когато хората забравят дълга си пред Божия закон, потъхват правдата и братолюбие, когато започнат да живеят по влечението на своите низки страсти и да работят само за своите материални интереси, времетоа ще са лоши и животът гостен. Затова, ако искаме добри времена и радостни дни, трябва да изпълним заповедите Христови, които днес Евангелието ни припомяна. Нека обичаме своите близки и сродници; нека услужваме на ония, които уполучи не са потребни. Ала нека знаем, че това само не е достатъчно за мирен и радостен християнски живот. Неговата пълнота се изразява в обичта към враговете, в милосърдността и добротворството към бедните и озлощестените.

Прочете, обичайте враговете си и правете добро, и заем давате, без да очаквате нещо. Тогава наградаа ви ще бъде голяма. Синове на Всевишния ще станете. Бъдете милосърдни тъй, както е милосърден вашият небесен Отец. Амин.

† Видишката литургическа НЕОДИТ

Из списание „Промисъл“, София, 1920 г.

БЛАГОТВОРИТЕЛНА АКЦИЯ

За храмовни празник на великобългарската църква "Св. Николай" в кв. "Варуша" Асоциация "Човеклоубие" ще стопли нуждаещите се от квартала с дрехи и обувки.

Благотворителната акция на асоциацията започва на 17 септември – празника на св. мчч. Свирца, Вара, Надежда и Люба. Събират се употребявани дрехи и обувки за деца и възрастни. Организаторите са уверени, че във всеки дом има дрехи и обувки, които никога повече няма да бъдат използвани. А с тях могат

да бъдат даровани най-нуждаещите се. Част от събраното ще бъде предоставено на децата от социалните домове. Останалите дрехи и обувки, предимно за възрастни, ще бъдат дарени на храмовни празник на църквата "Св. Николай", кв. "Варуша". За първи път тази година дрехите и обувките ще бъдат разпределени по предложение на църковното настоятелство при храма и на ръководството на читалище "П.Р. Славейков", които най-добре познават нуждаещите се от квартала. Благотворителната ак-

ция на Асоциация "Човеклоубие" се провежда с благословението на Негово Високосекрещенство Великотърновският митрополит Григорий. Предстоятел на храма отец Славчо Иванов ще отслужи благодарствен молебен за дарителите.

Прочитайте и обзвонете ще бъдат дарени на 5 декември – в навечерието на празника на св. Николай, на който тази година ще се отбележи и 160 г. от неговото изграждане.

Стефка КИЧЕВА

ПОКЛОННИЧЕСКИ МАРШРУТИ

"Църковен вестник" започва нова рубрика, в която ще ви предлага поклоннически маршрути с подробна информация. Целта ни е да съчетаем отижд сред природата с посещения на повече или по-малко известни църкви и манастири из страната ни.

Предложението от нас маршрути могат да дадат идеи и при организирането на поклоннически пътувания на енорийски братства, християнски движения, младежки християн-

ски движения и др.

Сигурни сме, че следващи тези маршрути, поклонниците ще открият отликата на българската природа и везановото духовно богатство на страната ни. А това ще ни помогне в тези трудни за физическо и духовно осъществяване дни, защото вързачето мн корениците винаги е било полезно и спасително за народа ни.

Лек път!

Щ

ВЕСТИ

На 17 септември – паметта на св. мчченици Вара, Надежда, Люба и тлозата майка София и Ден на столицата, в патриаршеската катедрала храм-паметник "Св. Александър Невски" бе отслужена тържествена архиерейска св. Литургия и молебен. Богослужението отпели Негово Светейштво Максим, патриарх Български и митрополит Софийски, Съслужиха му Високосекрещенците митрополити Доростолски и Червенски Неофит, митрополит Геласий, главен секретар на Св. Синод, Врачански Игнатий, Провесненците епископи Трънскопийски Иларион и Велички Галактион, архимандрит Гавриил, протоиерей на Софийската св. митрополия, Йеромонах Сионий, ректор на Софийската духовна семинария, храмовото духовенство, свещеници от столицините храмове. В края на тържествената служба Негово Светейштво члестил патриарха на всички софийци и ни пожела добро здраве и мнгая лета.

На 20 септември Негово Светейштво Българският патриарх Максим прие г-н Аргирчо Антонов, временно управляващ посолството на Република Кипър у нас. На разговора присъстваша главният секретар на Св. Синод митрополит Геласий.

На 22 септември (неделя) Негово Светейштво Българският патриарх Максим, в съслужение с Високосекрещенците митрополит Геласий, главен секретар на Св. Синод, Провесненците Трънскопийски епископ Иларион, Високосекрещенците архимандрит Гавриил, протоиерей на Софийската св. митрополия, при стечение на голямо множество жители на всички квартали на гр. Нови Искър положи основен камък за нова църква в местността Градът в гр. Нови Искър, кв. Курило. На тържественото присъстваха кметът на София г-н Стефан Софийски и директорът на Дирекцията за вероизповеданията г-н Христо Матанов. Негово Светейштво каза прочуващоно слово, след което много деца подновиха цветя и помисляха благословенното му. Тържеството бе украсено от англоболтонското пенче на квартал от столицината катедрала "Св. Неделя".

На 15 септември Негово Високосекрещенство Доростолски и Червенски митрополит Неофит в съслужение с ректора Йеромонах Сионий и ефимирю о. Николай откри с тържествен молебен и водосвет новата учебна зала в Софийската духовна семинария.

ВЕСТИ ОТ СВЕТА

По покана на Негово Светейштво патриарх Теодит в периода от 26 до 30 септември 1996 г. Негово Светейштво Илиш II, католикос патриарх на цяла Грузия, оплати делегация, която посети Румънската православна църква. По време на тази визита грузинската делегация имаше възможността да се запознае както с никой от посещенията, така и с трудностите на мисионерския живот и двойността на Румънската православна църква. Най-важният момент от посещенията, имащи голяма духовна значимост за двете сестрински православни църкви, беше 27 септември, когато според християнския православен календар ние честваме празника на св. свети великомъченик Антим от Иверия, днешна Грузия. По този повод в Антимския манастир в Букурещ, основа от св. Антим, Тихий светейштво патриарх Илиш II и патриарх Теодит посетиха параклиса в района на манахос-

кин дом и отслужиха божествена света Литургия, забвобилият от членове на Светия Синод на Румънската православна църква. Делегацията посети и библиотеката, музея и новите сгради в Антимския манастир, един истински културен оазис и оплестворение на православната духовност. Наред с това бяха посетени и гробищата на Незнайния войн, гробището на мъдрите герои, а също бе организирано и поклонение в манастира на епхиприте Агрос и Рамник. Програмата по посещението на делегацията от Грузия включваше и среща с членовете на Светия Синод на Румънската православна църква. Провежда се и дискусии, както по проблемите, пред които са изправени отделно двете църкви, така и в по-общ план – по проблемите, стоещи пред цялото Православие. Но на последно място по значимост и състоятелност се среща с президента на Румъния – господин Ион Илиеску.

ОСВЕЩАВАНЕ НА НОВ ПРАВОСЛАВЕН ХРАМ ВЪВ ФРАНЦИЯ

На 10 август 1996 г. при голямо стечение на богомолци (над 300 души) Коруският епископ Луи в съслужение с клириците от Коруската епархия: протопейр Инокентий Вау, игумен Варсвудий (Ферие), дякон Андрей Шетелс и дякон Николай Нишонин, осветиха храм "Вси светии" в женския Знаменски манастир, който се намира в местността Ла Траверс, на 500 км от Париж. На първата се божествена Литургия присъстваха

монахорд Секурне, католикоски епископ на гр. Клермон-Ферон, кметът на комуна Ла Марсон, на територията на която се намира манастирът, много журналисти от вестници и телевизионисти.

Храмот е изграден по проекта и под ръководството на игумен Варсвудий (Ферие), духовник на женската манастирска Коруската епархия.

По "Изборна новина" вестник на ОВЦС МП"

Сп. Беренде – църква "Св. Петър" – манастир "Св. Петка" – манастир "Въведение Богородично" – с. Разбойце – манастир "Св. Георги" – с. Буковорица – манастир "Св. Дух" – гр. Годеч

Тръгваме от Централна гара – София с влака, откъдето до гара Станция. За първия обект, средновековната църква "Св. Петър", построена през XIV в. и обвизана за паметник на културата, следва да слезем на жп спирка Беренде. След жп спирка Беренде, под къс тунел за около 20 минути пеша стигаме до входа на втори тунел. На това място слезаме при г. Нишава и по приспособено за цапта дъволя я пресечаме. Изкачваме се на около 50 метра над реката и по тревясан път скоро достигаем до църквата "Св. Петър". За втори обект, Чеплянския манастир "Св. Петка", трябва да се върнем на жп линията за гара Станция. Тръгваме пеша по жп линията (защото следващият аят е след 7 часа) и за 1 ч. умерен ход стигаме до манастира "Св. Петка", намиращ се на 200 м до жп спирка Чеплянски. Манастирът е нов. Върхове се на жп линията и за 5 минути стигаме до Разбойнишки манастир "Въведение Богородично". Стопанските постройки на ма-

настира се намират непосредствено до спирката. А църквата е на отсрещния бряг на р. Нишава на височина около 50 м. Премавваме по мостче реката и по стръмен стъпби се изкачваме до църквата, която е построена в скална ниша. Иконостаси и икони в нея са нови, но личат останките от стари фрески по стените. В манастира има стая за препоиване.

За следващата ни цел – новостроеният се манастир "Св. Георги" край с. Буковорица, трябва да тръгнем по пътека за с. Разбойце, която се намира до оазиса манастир "Въведение Богородично". За 30 минути сполучен ход по криволучещата пътека стигаме до с. Разбойце. Премавваме през цялото село в посока гр. Годеч. Когато стигнем до последните къщи, завиваме надясно и минавайки край тях, излизаме на полето. Манастирът се намира в борвата гора, който се вижда в далечината. За 20 мин. стигаме до манастира "Св. Георги". Стопанските сгради са стари и подле-

жат на възстановяване. До новата църква "Св. Георги" има малко параклисче "Вси светии". Слизайки по пътека, която води аз с. Буковорица, отрядно можем да видим стар оброчищен кладъц. След 5 минути сме в центъра на селото. Тръгваме в посока гр. Годеч.

Годечкият манастир "Св. Дух" се намира в началото на град, вдясно от пътя. Сградите са нови, през 1995 г. бе направен основен ремонт. До църквата "Св. Дух" се намира и втората църква на манастира "Св. Седмочисленици". Центърът на борч и алтарогата се намират на около 2 км от манастира. Стигайки един път до тях, ако ни позволяват времето и силите, можем да отидем до новостроения църква "Св. Николай – леник", която се намира непосредствено над града. Целият поклоннически преход можем да осъществим в рамките на 1 ден за 5-6 часа нормален ход.

Записи НИКОЛОВ

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛИ,

Издаването на "Църковен вестник" през последните месеци се затруднило от неизмовено увеличението цени на хартията, полиграфичните и пощенските услуги. Те осеклиха четирискратно стойността на вестника, на който ние все още не сме променили цената.

За да излезем от финансовите затруднения, сме принудени да обединим по 3 броя в един сцен да облекчим издаването му.

От редакцияната колегия

Сънародно издателство на Българската православна църква пука в продажба Православен църковен календар за 1997 г. в добри форми.

Призоваваме всички православни християни да си купуват и използват именно този старинен и културен календар.

Като знание на Българската православна църква то съдържа точни и правбни църковни празници.

Можеме да го разпознаем от изразата на разкошките и на златна фирни, които новият нещо общо с Църквата, по модиче на коризата е отпечатан изглед от манастира "Седмте престолов". Отпечтано има смяка на Негово Светейштво Българският патриарх Максим, както и изобито новозованото послание.

Православният църковен календар може да се закупи от всеки православен храм в страната.

Цената му е 25 лева.

СЪВРЕМЕННАТА МАГИЯ - БУНТ СРЕЩУ БОГА

"Не участвайте в безплодните дела на мрака" (Еф. 5:11)

Магията е позната още от древни времена - съществувала е в древен Египет, Персия, древна Елада, Римската империя. Археологическите изкопавания в Египет - пирамиди, сфинкси и папируси - показват древността на магичната. Това са египетските заклинателни текстове за из-

върхването на магичната върху хората, нека се запознаем първо с нейната същина и смисъл. При магичната има приемане на битие, състояние се от свърхестествени сили. Отделни лица установяват връзка с този небивши свят и за това се наричат магьосници. Магията се разделя на "черна", чрез която отделни лица имат за цел да концентрират свърхестествени сили, и на "бяла", при която се постигат феноменални резултати, на практика завоевичи от естествени причини. Крайно неправилно хората ги мислят за "лоша" и "добра". За да стане по-ясно, трябва да се посочат следните примери: при "черната" магича има вера в демонични сили. Те се концентрират върху отделни лица, които боравят с тях. Това се медиумите-спиритисти, които говорят с духовете на мъртви и викат най-различни демонични сили. При другото подразделение на магичата - "бялата" - има симпатия (взаимодостъпна) между лица и предмет - при нея се правят опити за превръщане на камъните в сребро и злато.

Магията не е съставна част на религията. Може да се каже, че тя е профаниране на религиозните вярвания на хората. При религията има стремеж на човека да се приближи към Божеството, а при магичата има само удовлетворение на положителни и отрицателни желания. Разклоненията на магичата са многобройни. Това са: гадаенето - опит да се познае бъдещето чрез гледане на дланата на ръката, чаша кафе, карти и др. (Да не говорим, че картографирането само по себе си е голяма маршност, всяка карта с цвят си - "опатия", "кула" - има демон покровител. Изображенията върху картите означават най-различни скверности). **Некроантия** - явяване на лукави духове, които се представят като близки на мъртвици и светии. **Заклинатели** - тия, които използват магьоснически песни. **Баене** - смесване на магьоснически песни с религиозни химни с цел измама. **Предхраняване** - използване на различни предмети (талсмани, муски, амулети) за предпазване от зло. **Астрология** - гадаене по звездите за предказване на бъдещето. (В тези лукави времена 90% от печата публикува хороскопи). **Отровители** - приготвяне на билки за еротични и отомъстителни цели. **Видения и халюцинации** - контакт със "свети" души и напълнати от тях.

Какво е състоянието на магичата днес? Как се проявява тя в нашето общество, отдалечено от светлата си Църква? Съвременните магьосници, за да прикрият гнусните си сатаниски цели, използват научна терминология: "екстрасенс", "биопол", "активно психическо поле", "астрал", "психически енергии" и др. Средствата за масова информация им предоставят големи възможности. Пренеси са спомените от телевизионните сеанси на Калдпировски. Този шарлатанин успяваше да смозаля много от гадещата хора в мрежите на дълга. Рекламираха се големите способности на Джунга. И днес немалко от силните на деня ползват нейните услуги. По-голяма част от вестниците на предпоследната си страница публикуват хороскопи точно до житейната информация за чествания светия. На същата страница има адреси и телефони на хората ги кафе и карти, на екстрасенс, които лекуват всякакви болести. Мнозина на болни хора прибегват до биолекулите. Тези, в по-голямата си част често измамници, успяват със сатаниски действия да облекчат страданията на хората, но излекуваните след известно време получават и по-тежки болести.

По телевизията един документален филм рекламира големите способности на астрасенската Вера Колюшкова. Във филма бе показан една майка с детето си, които казваше, че то било излекувано от лютчелката. Майката развълчувано твърдеше, че не друго, а само "великата" природна сила е успяла детето и. Тук ясно се усеща намесата на дявола - да отклони човека от истинския Бог

ва информация им предоставят големи възможности. Пренеси са спомените от телевизионните сеанси на Калдпировски. Този шарлатанин успяваше да смозаля много от гадещата хора в мрежите на дълга. Рекламираха се големите способности на Джунга. И днес немалко от силните на деня ползват нейните услуги. По-голяма част от вестниците на предпоследната си страница публикуват хороскопи точно до житейната информация за чествания светия. На същата страница има адреси и телефони на хората ги кафе и карти, на екстрасенс, които лекуват всякакви болести. Мнозина на болни хора прибегват до биолекулите. Тези, в по-голямата си част често измамници, успяват със сатаниски действия да облекчат страданията на хората, но излекуваните след известно време получават и по-тежки болести.

и да се надява на никаква природна сила. Това е стара уловка на сатаната, която иска да опелте в ярмоите си много чужди души. Хората не знаят, че рано или късно ще получат по-големи телесни и духовни страдания.

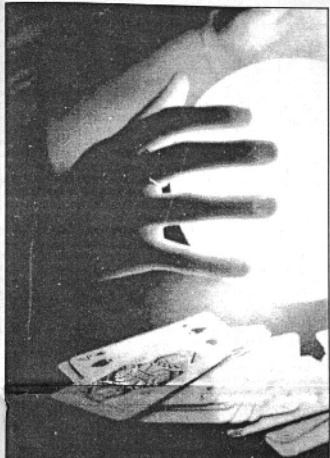
Честната кабелна телевизия "Софин-кабел" ежемесечно в предаването си "Кабел-мистери" рекламира най-различни магьосници. В предаването участват хора с психически отклонения, които твърдят, че си говорят с духове, гадат с лица

по икони, подкрепват по звездите, общуват с извънземни. Това целенасочено предаване повдига душите на лавоверните и отомъстителите си Църквата хора.

Върх на болни биха славословията в лекота, радост и тежкостта за една нощовица, които си своите деня обидяха Бога и Му измисляха. Става дума за чародийката Ванга от Петрич, която я надоча. О Родию в своята книга "Хора и демони". Там той разяснява, че в местността Румите се концентрират ази духове в "пророчицата" общува с тях. Различните хора, прибегващи към нея, в желанието си да решат проблемите си, погледат в калана на сатаната. Вестниците се надпреварваха да я величат, дори наричаха тази бооготстъпница "удотворната майка на България". Днес звучат актуално древните писания от Библията на Божовдочно вените мъже Иеремия и Иезекил, че лавороричите развращават народа и го откъсват от истинския Бог. За жалост, управниците на нашата страна творят подобен вид магича. Всички тези магьосници са предето на антихристията, те подготвят обществото да му се поклонни. В Свещеното Писание е укавано ясно, че той ще прави по-големи чудеса от тези, които се рекламират днес. Това време все повече набли-

жава, поклонниците на дявола стават все по-огласни и точно за това ние, християните, трябва да бъдем особено бдителни. Да спазваме думите от Свещеното Писание: "И ако някой душа се обръне към ония, които извикват мъртвици, и към магьосници, аз да ги послова в бждството им. Аз ще обрна лицето Си против сия душа и ще я изтроя; аз изведу народа и" (Лев. 20:6).

Подбрана и подготвена Александър РАДОСЛАВОВ

цериче от магии и болести, за умричаване на враговете и тълкуване на съишея.

В книга "Издход" от Са. Писане на Стария Завет пише, че египетските магьосници направиха земни от своите пръчки, но пръчката на Моисей ги погълна. Такива свърхестествени способности са били обичайни за онова време. В Персия се е практикувало гадаене и предказване на бъдещето по звездите. Влхките, за които пише са ев. Матей, се били хора, занимаващи се с такива неща. В Римската империя и в древна Елада служителите на езическите религии са извършвали гадаене по латенето на птиците (т. нар. азури), по вътрешностите на животни; имало е и оракули, към които се дотичавали тревни хора. Всеизвестни били оракулите от Делфи и на Додона в Епир.

Магията е била свързана с древните езически религии, но има и случки, когато са я смятали за суверен. Симултелство за това са пратените на заточените на о-в Садиния 4000 магьосници от император Тибериус. Други императори обаче използвали магьосници за своите цели. В Новия Завет, по-точно в книга "Дения апостолски", се говори за магьосник Симон, който дори искал да купи от св. ап. Петър благодатта на Св.

ни върхове магича: гадация, чародейства, заклинания.

През средните векове в Европа имало магьосници, научени на занаята от араби и евреи. Правели са се опити за превръщането на метал и камък в злато - това е т. нар. алхимия. С нея се е занимавал и безбизвестният Нострадамус. Пала Онуфрий дори е написал книга за магичите.

С напредъка на науката и техниката през 18 и 19 век започнали да се чуват гласове, че тези отрицателни прояви ще изчезнат. Човек нямало да се занимава със свърхестествени неща, тъй като напредъкът в науката щял да го освободи от тях. На това мнение били немският философ Фолтербах, известен със своите атеистични убеждения. Според него науката ще стигне така прогрес, че ще освободи човека от всякакви бедствия и за него няма да има нужда да вярва в свърхестествени сили, защото това е илюзия и измама. Подобни твърдения се пропалагандираха и по време на комунистическите диктатури от войновистаия атеизъм по целия свят. Днес, в края на 20 век, въпреки напредъка на научно-техническата революция, много хора вярват на картопедания, кафегадачки, влиянието на зодите и др.

Преди да отбележим каква е

Продължение от бр. 37

Ето сега Той тръгва с празнично настроените на заръчени за Йерусалим. Празникът траял в дни и носел висока духовна наслада и силно раздвижение на религиозното чувство. Пътувашите пелили шумни лески. Младите възрастни, а старите пътували в колони на добитък. Децата притичвали при всяка група, ту при друга. Много лесно можело да се изгуби дете в таква навалица. В Йерусалим на такива дни се събирали по 2 милиона и половина посетители. И така се съвещавало притога в светия град. Отдават своя принос "Божиято Божу" в храма и тръгват пак с групите обратно към Назарет.

Родителите се безпокоили за Исус при завръщането. Той никога досега не им се създавал грижи. Пред тях вървят познати и близки. Вечерта на определеното място ще се съберат всички. Но, изненадващо за всички, Детето го нямало. Родителите прекарвали една дълга нощ в тревога. На сутринта те както да се върнат в Йерусалим.

Решено е правил пред това време Исусът? — Той не се изплашил, че е останал сам в многолюдния град. Където и да се намирал, знаел, че Бог е с Него. Младкият Исус имал един коженец и това го насочило към светия храм — да бъде в близост с Бога Отца. В храма той намирал свещеници и конюхари с много слушатели да коментират Св. Писание. Присъединил се към тях и запалил дух. Наволно и Той се извесил в разговоряването. Свещениците забелязали големия Му начетеност и започнали да Му задават въпроси. Много е вероятно, след като дошло време да се приберат всички, някой свещеник да го е приел в дома си да пренощува. На следващия ден Исус бил пак между посетителите. Той е видял толкова неща през тия дни и сега го възвраща много въпроси. Исус обяснявал, разгивал и правил заключения. От друга страна свещениците също го разпитвали и Той много отговарил. Естествено, никой от присъстващите не е сващал Кой стъп пред тях. Всички обаче заключили: това Дете е така осведомено и е го-близо до Бога, отколкото всички ние тук.

Дошли родителите. Тук са. Богородица отрява думи, които не са утрек, а повече грижа и поуча. "Ведо, защо ни изтроява тъй? Бже баща. Те са се върнали със си имаме чужди. Знамателните е детинат отговор: "Не знаете ли...?" — Вие сте свиртели на всичко от Моя живот, знаете не само Моето джоржане досега, моятя вяра, че Бог ще Ме пазя, знаете Мои произход и ангелските гласа за Мене... Са. Дева все още говори по човецки: "Този баща и аз търсеше много се изключило да Те търсим". — Науча Исус бавше в исторически смисъл, нали Исус е израелски под негова покритие и прехран! Но Исус изяснява Сам Своия произход: "Аз трябва да съм в онова, що принадлежи на Оца Ми!" Той има съзнание за божественост Си произход. Те са Го изгубили като свое дете, а Той е намирал Свои Оца — своята святост. Моятя място е в дома на Оца Ми!

Той тръгва с тия и дойде в Назарет; и там се е покоририл. А майка Му спазваше всички тия думи в сърцето си.

Исус пак преулавяше в мислите и възраст и в любов пред Бога и човешите (Лука 2:51-52). Детето тръгва послушно с родителите Си. То спазва една от

десето Божии заповеди: "Почитай баща си и майка си!" Връще се в Назарет проявява Своята обща и годинна към Бога и родителите. По-важните послания се говори съвсем кратко, но много изразително: "Преулавяне в мислото" — развите на един възрастен човек, и възраст — зрялост на телесните сили и любов. Един пълен завършек на съвършенство. Той намирал близогоспогнито на Бога, защото никога не отстъпвал от Неговия път. И околните забелязвали проделата на Неговата доброта. Колкото повече израствал, толкова повече печелел любовта на околните.

СВ. ИОАН ПРЕДТЕЧА ИЗЛИЗА НА ПРОПОВЕД (Мат. 3:1-6, Марк 1:2-8 и Лука 3:1-6)

Всички евангелисти говорят за св. Иоан като изпратен от Бога Предтеча на Исус. Той тръгва да пише в новият път. Той идва въскрел народа като свещител, който ставало това с царските особи. Иоан ще израствя път на Месия за приемиелното му от народа. Неговата проповед ще бъде като глас, идващ от пустинята, не само затова, че се намирал в нея. Гласът му ще се чуе настипан оттам към всички хора, които се намирили в духовна пустота.

Евангелист Лука определя по-точно кога е излязъл на проповед Предтечата Господен. Това било времето на импер. Тиберий. В Палестина управявал Пилат, Ирод Антипа и брат му — Филип, наследници на баща си Ирод Велики (убиеца на вилтеемските деца). Властта била поделена по таква начин от римски император, за да може по-лесно да се контролирал тия провинции: човек можел да бъде арестуван. Предтечата свещеник по това време бил Камафа. Като вземем под внимание, че Иоан Кръстител е по-голям само шест месеца от Господ Исус, с тия определения става ясно и времето, когато е живял и проповядвал Спасителят.

Св. Иоан проповядвал в пустинята край р. Йордан, малко преди вливането в Мъртвото море, на западния бряг на реката, недалеч от гр. Ирихон. Връщаният във Иоан вившал респект у идващите при него. Той по дух приличал изцяло на св. пророк Илия. Евреите във основа на Свещ. Писание съзнавали, че преди идването на Месия ще се яви прор. Илия в този пустиненски обект. Иоан бил наистина необичаен аскет, облечен в олеа от груба камилска вълна и препасан с пояс, с нестригани коси като назорей и със строг изобличителен поглед. Хранел се с акриди и див мед. Някои смятат, че акридите са нещо като скакалците. По-вярното е мнението на еп. Теофан, че става дума за никакво растение — акридите на коси са служели за храна. А дивант мед за разлика от гнелната мед, който можел да се намери по скалите из пустинята, бил сладък сок, който изтичал от някои дървета, като палма и смокиня (Лар. 14:25). Повята на Иоан не е случайна. Евангелистите изрично споменават, че в повикан от Бога (Лука 3:2).

Св. Иоан Предтеча израелски телом и духом давал от шума на света. Народът гънел в мизерия и пустота, а еврейските водачи го грабали и притиснавали. Идополкопичността на единството стигнала до безумие и морално падение. Еврейското служение на единия Бог се обръщало в средство за печалби и властностиване. Навсякъде се възбуждало гоняване на хората. Св. Иоан рязко възвел разпоредби с хората. Онова, което достигало до него, било суше, но израелски с гневни протести от потиснатите. Той е отишъл може би няколко пъти в Йерусалим за празника Пасха, като всички правозверни юдеи. Скоро обаче мъртвата пустиня почнала да се отпаса от измъчвани хора, идващи да чуят гласа на дивния пророк, да се посветят в него и следват мълката си. Св. Иоан почувствал, че онова, което е научил от пророкските книги, вече се изпълнява. Той ще трябва да върне пред Господа в духа и силата на прор. Илия, за да обрне сърцата на синове израелски. Той ще гритоват Господу народ съвършен (Лука 1:14-17). Безстрашно бил неговото служение в святост и правда. Той ще се нарече пророк на Въвощията, понеже ще върши пред лицето на Господа, за да се върне на Неговия път. Той ще даде на народа да познае спасението чрез прощаване на греховете. Ще просвети ония, които са в тъмнина и сямьната сенка, и ще насоча хората нито пътя на мира (Лука 1:75-79).

Ближните сили в душата на Иоан. Разбрал, че е дошъл моментът на Божие посещение. Господ слиза на земята и хората ще трябва да бъдат подготвени да Го приемат. Съветват глумители в справедлива гняв против всяко беззаконие. Започнали да идват хора от най-различни класи и съсловия: митаря, войници, всички служители, прост народ. Той изобличавал и заклеймявал пороците, независимо дали идат от царския палат, или от простоледието. Духът му се възвишил и станал новост на чистотата и светостта. И "тиде слово Божие към Иоана, сия Захващане, в пустинята. И той обиколя цялата земя около Йордан и проповядваше покаяно кръщение за опрощаване греховете" (Лука 3:2-3).

Седм
Иконал Иона КОЛЦОВА

МИЛИ ДЕЦА

Топлина или мраз

с топлината си беше стопил падналите снеговци.

Този истински пример, мили деца, нека сега ни послужи за духовно размишление и поука. Човек може да бъде оприличен двояко: може да бъде студен като сняг, в който човек, ако седеи и лежи недобре облечен в обикн. може да се проутруди, да се разоблеже и дори да умре! И обрече: човек можел да бъде арестуван. Предтечата свещеник по това време бил Камафа. Като вземем под внимание, че Иоан Кръстител е по-голям само шест месеца от Господ Исус, с тия определения става ясно и времето, когато е живял и проповядвал Спасителят.

А като връжча с това, мили деца, нека си спомним нещичко от историята на първото християнство, тогава, когато за първи път почнало да бъде проповядвано християнското учение, учението на Господ Исус Христос. Защото тогава християните биваха като запалени огньове, които разпалваха и все повече и повече разпространяваха християнството.

В онова време, деца, когато някой

християнин попаднеше между човешки нехристияни, веднага ставаше "чужд" Там нехристияните човещи се обръщаха и вървяха в учението на Живия Бог и Спасител. И в скоро време биваше образувана християнска църква, която с дивен огън и пламък работеше за разпространяване на християнското учение.

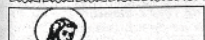
Християните на това време се отличаваша на хората от околните. Защо, деца, не е така? Защото сте мнозина християни не са истински християни, а са останали само по име такива. А много, християни никога в християнство човещи, сега явно се отричат от християнството. И защото, мили деца, мнозина християни са изгубили духовния си огън и сега, място да топли, тя носят студ и мраз.

Малкият онзи огън бже стопил парадния околно него снеговци. Така и всеки добър и вървещ християнин с добрия си живот може да се оприличи на огън, който топли и стопля. И трябва да работя, щото и други човещи като него да стават добри и благочестиви.

Вие, мили деца, бредете като живи и запалени огньове сред тьмното и студено в невяста. Бъдете носители на евангелия огън чрез вяра в Господ Исус Христос и прavedен живот. Бъдете дивци!

Светл. Сил. Евл. ПОПОВ
ст. "Християнство", кн. 5, 1941 г.

Искам да споделя с вас някои мисли и чувства, които ме сподобиха по време на едно пътуване.

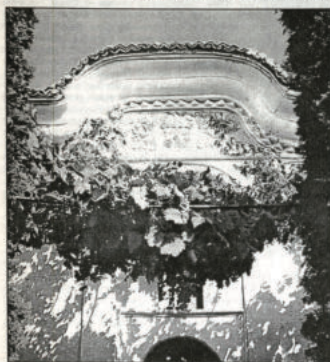
Беше началото на есента. Пътвах през планинска местност, където шасето ту се възкачваше, ту се спускаше по планинските ридове. А бил ноември едва бже покрил шасето, което щипо изтеглещаше като постано с било платно.

На едно място, встри от самото шосе, кантониер беше нахладил малък огън, та от време на време да топли ръцете си, понеже бже дотам студено.

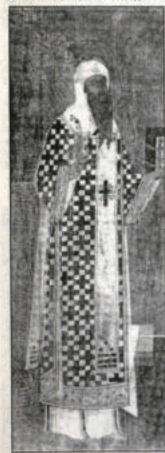
Огънят беше много слаб — няколко главни и малки палки. Но околно огън, в един кръг от няколко метра в диаметър, шасето беше черно. Слабият огън

Пътят на един монах от Килифаревската св. обител до престола на Руската православна църква

590 години от уснието на св. Киприян – митрополит Московски и на цяла Русия

През тази година се отбелязват 590 години от смъртта на един българин, заел най-високия пост в Руската православна църква – св. Киприян, митрополит Московски и на цяла Русия. За съжаление, той не е единственият наш, роден светец, за когото не знаем почти нищо. Колко много са българските светци, чието имена гънат в неизвестност, а житията им сабират прах по аркиви – в ръкописи и стари издания. Каква странен нахвърляне "мазохизъм" проявяваме в безжарките си тежки, угнетелни, но и натекали от болка самоукори, че нашият народ не може да се сравнява с останалите, че нашата Българска православна църква не е дала плодотворно на останалите православни църкви. Затова и светците ни са "язво" и не са толкова "велики" като "чуждите. Трудно е да се обясни полова и реалитето пред годините на това отношение и съмнение в собствените си способности и тухон сили. Обяснение докато историци, културолози, етнографи и други "исследователи" на духовността на нашия народ. Но научният анализ, бил той и изчерпателен, не може да снима нашата отговорност пред идещите след нас, нито пък да измие вината ни пред светците, чиито наследници по род сме тук на земната.

Митрополит Киприян, икона от Оръжайната палата на Московския Кремъл

В календара на Руската православна църква паветна на този български светец се отбелязва два пъти – на 27 май и 16 септември. Мощите му се пазят в главния руски храм – Успенският събор в Кремъл. По инициатива на българското посолство в Москва там е поставена лампена плоча на светеца и на 16 септември т.г. българските граждани в Москва за първи път почитаха официално паметта му.

Интересно стечение на обстоятелствата е фактът, че по същите места, където са били църквата и лятната резиденция на митрополит Киприян, сега се намира сградата на българското посолство в Москва. Там е издигнат кръст и асма годна на неговия празник израещите християни извършат лятното шестване по местата, осмисля от благодатния живот на светеца преди стотини години. В близост се намира извор със светена вода, наречан "язмото на св. Киприян", за чето поддржане българската мисия също полага грижи. Предстои изграждането и на параклис в двора на посолството ни. Руснаците признават големия принос на св. Киприян за духовното и политическо обединяване на руските земи около Московското княжество. Като негови потомци и чие би трябвало да знаем повече за негови живот и да се опитаме да възстановим паметта за делото му.

Откъде и започнал пътя си този духовен пастор и обединител на руските славяни? Киприян се е родил през 1300 г. в старата българска столица Търново и произхождал от рода на Григорий Цамблак. Према монашеско построяние в Килифаревския манастир, основан от св. Теодосий Търновски, а после, след кратък престой в Константинопол, се установява на Атон. Св. Патриарх Евтимий пише, че младият монах се отличавал с духовна ревност и усердие в монашеския подвиг и се прославил с висока образованост и познаване на Св. Писане и светоотечески трудове. Надарен от Бога със сила на духа и интелект, той бил привлечен за помощник на Константинополския патриарх Филейте. Основна черта в църковната политика на този константинополски патриарх бил стремимост към прекратяване на митрополичеството сред православните църкви и особено към единство на Руската православна църква. Явно Киприян разполагал с качествата, необходими за осъществяване на дипломатически мисии и затова през 1373 г. той отишъл за първи път в Русия като патриаршеки пратеник. Повод бил конфликтът между тогавашния Московски митрополит и литовските князе, които го обвинявали в пристрастие и пренебрежително отношение към техните църкви. Киприян явно е изтъквал добре мисията си, като е проявил не само нуконите дипломатически качества, но и духовническа мъдрост. Той спечелил доверето на

литовските князе и те позволили от него да стане темен духовен баша. На 2 декември 1375 г. Киприян е ръкоположен от Константинополския патриарх за митрополит Киевски, Руски и Литовски. Пред новия митрополит стоела отговорната задача да запази църковното единство между Велика и Мала Рус, както и да задържа в лоното на Православното Литовската църква. А след 15 години, през есента на 1390 г., през четиридесет седмична на Великия съвет, митрополит Киприян тържествено влиза в Москва. Успелият на Киприян се увенчава с успех – той успява да обедини разкъсаните части

на Московската митрополия и до самия край на своя земен път и управлениа в качеството си на митрополит на цяла Русия.

Митрополит Киприян умира на 16 септември 1406 г. в своята лятна резиденция. Четири дни преди смъртта си той продукувал грамота, която трябвало да бъде публично прочетена на поребението му и включвала неповни разсъмки за предности на жавота на тук, на земята. Делото му е оценено по достояние в руската историческа наука, а Руската православна църква го почита като един от ярките светци-архиепископи в своята история.

Златина ИВАНОВА

ЖИВЕЙ РАЗУМНО!

*Живота Бог ти подарява,
окриля те със благодат
и със десницата Си здравя
крепи те в тоз греховен свят.*

*Той силн винаги ти дава,
към труд стрели се всеки ден,
духовен принцип изпълнявай
телото ти с храм священи.*

*Пази го ти за Бож'я слава,
за жилище на Дух Свети,
във нищо ти не прекалявай,
чист в мисли и в дела бди.*

*Във светски пир не се уличай,
силн и време не пилей,
не се гиеви, всички обичай,
разумно всякога живей.*

*Живота Бог ти подарява,
служи Му с вяра и любов,
Той води те с десница здравя
уверено по пътя нов.*

Кирия ВЪРБАНОВ

Банкова сметка на Синодалното издателство на БЦ
КРЕДИТНА БАНКА – АД, код 689 96 801
сметка 100 022 4110

Редакцията разполага
с цели течения на сп. "Духовна култура"
за 1993, 1994 и 1995 г.

ЗАПОЧВА АБОНИРАНЕТО ЗА 1997 г.
Ако желаете да получавате редовно
"Църковен вестник" и сп. "Духовна култура"
можете да се абонирате
в Синодално издателство.
Цената на абонамента ще бъде съобщена
в следващите броеве на ЦВ.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА

СВ. СИНОД, София – 1090
ул. "Оборице" №4
тел. 87-56-11; факс 87-02-89

РЕДАКЦИОННА
КОЛЕГИЯ